

ophævet for virksomheder, der er registreret i det særlige register for landbrug og fiskeri m. v.

Landboorganisationerne anfører, at det er vanskeligt at definere, hvad der skal forstås ved et landbrugs varelager i lovens forstand, og selv med en nogenlunde klar definition mener organisationerne ikke, at der kan tillægges en sådan opgørelse nævneværdi værdi i kontrolmæssig henseende.

Der er imidlertid til brug for landbrugsvirksomhedernes årlige lageropgørelse udarbejdet en særlig blanket. Af blanketten fremgår bl. a., at landbrugere m. fl. kan foretage opgørelsen på grundlag af virksomhedens almindelige statusopgørelse til skattevæsenet. Lageropgørelsen til toldvæsenet skulle derfor ikke volde virksomhederne andet besvær end det, der opstår ved, at de skal udfylde toldvæsenets blanket.

Noget andet er, at det besvær, som toldvæsenet har med at påse, at de årlige lageropgørelser indsendes af samtlige registrerede virksomheder — såvel landbrugsvirksomheder som byerhverv — ikke står i rimeligt forhold til den værdi, det har for toldvæsenet at få opgørelserne indsendt.

Det vil være tilstrækkeligt, men også ubetinget nødvendigt, at opgørelsen forefindes i virksomheden ligesom alt andet regnskabsmateriale.

Hvis opgørelserne ikke skal indsendes, behøver virksomhederne ikke at udarbejde en særskilt opgørelse til toldvæsenet, for så vidt opgørelsen til skattevæsenet er foretaget efter kostpris. Dette vil almindeligvis være tilfældet.

For landbruget kan man i alle tilfælde acceptere virksomhedens almindelige statusopgørelse.

Det er derfor foreslået, at § 19, stk. 3, udgår, således at pligten til at indsende lageropgørelsen bortfalder.

Til § 1, nr. 17.

Forslaget er en konsekvens af det under nr. 4 stillede forslag, hvorved der indsættes to nye stykker i § 12.

Til § 1, nr. 18.

Ifølge lovens § 21, stk. 1, forhøjes en virksomheds udgående afgift for en afgiftsperiode med 1 pct., dog mindst 50 kr. og højst 300 kr., såfremt angivelsen for den pågældende afgiftsperiode ikke foreligger rettidigt. Af tekniske grunde har det imidlertid været nødvendigt at anvende afgiftstilsvaret (udgående afgift ÷ indgående afgift) som grundlag for beregning af afgiftsforhøjelsen ved for sent indgivet afgiftsangivelse.

Toldvæsenet anser det af arbejdsmæssige grunde for ønskeligt at bibeholde denne praksis, som er lidt lempeligere. Det er derfor foreslået, at der tilveje-

bringes udtrykkelig hjemmel i loven for at anvende afgiftstilsvaret som grundlag for beregningen af afgiftsforhøjelsen efter § 21, stk. 1.

Til § 1, nr. 19.

Fakturaer over ikke afgiftsberigtigede leverancer mellem landbrugsbedrifter m. fl. må ikke kunne anvendes som grundlag for fradrag af indgående afgift. Når der — som foreslået under nr. 8 — kan udstedes fakturaer alene med angivelse af, at afgiften udgør $\frac{1}{9}$ af fakturabeløbet, er de hidtidige bestemmelser om, at afgiftsbeløb ikke må anføres på fakturaerne i det nævnte tilfælde, utilstrækkelige. For at hindre afgiftsfradrag i næste led må det yderligere foreskrives, at fakturaer heller ikke på anden måde må angive, at afgift er indbefattet i fakturabeløbet.

Til § 1, nr. 20.

Ved den foreslåede affattelse af lovens § 29, stk. 10, tilvejebringes udtrykkelig hjemmel til at godtgøre afgift af indførte varer i visse tilfælde, hvor varerne i stedet for at genudføres bliver tilintetgjort. Endvidere giver ændringen udtrykkelig hjemmel til at godtgøre afgift af indførte varer i tilfælde, hvor varerne kunne have været indført uden betaling af afgift efter lovens § 29, stk. 3 eller 7.

Til § 1, nr. 21.

ad nyt stk. 12.

Der er i den forløbne tid under merværdiafgiften opstået nogle tilfælde, hvor danske virksomheder, som udførte lønarbejde for udenlandsk regning, vanskeligt ville kunne konkurrere med udenlandske virksomheder, hvis der skulle betales afgift ved indførselen af de varer, som skulle bearbejdes.

For ikke at risikere standsning af de pågældende eksportforretninger har man indtil videre givet tilladelser til afgiftsfri indførsel af varer og materialer, der indføres her til landet til bearbejdning for udenlandsk regning og derefter genudføres.

Der foreslås nu i lovens § 29 indsat en bestemmelse om afgiftsfrihed for varer, der indføres midlertidigt til bearbejdning for udenlandsk regning.

ad nyt stk. 13.

Efter lovens § 29, stk. 1, skal der af varer, der indføres fra udlandet, svares afgift ved indførselen.

Det har i den forløbne tid under merværdiafgiften vist sig, at langt den overvejende del af pelskind, der indføres for udenlandsk regning til salg på pelsauktioner, afsættes til udenlandske købere og udføres til udlandet kort tid efter auktionens afholdelse. Af hensyn til de danske pelsauktioners konkurrence med udenlandske pelsauktioner har man